

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Borovcové a soudců JUDr. Romany Novákové a Mgr. Ing. Borise Nypla ve věci

žalobkyně: **PERSA, a. s.**, IČO 16367740
sídlem U Plynárny 1002/97, 101 00 Praha 10
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Laipoldem
sídlem Rubešova 83/10, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: [REDACTED], narozený dne [REDACTED], IČO [REDACTED]
sídlem [REDACTED], [REDACTED]
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Daliborem Jandurou
sídlem Dlouhá 103, 500 03 Hradec Králové

o žalobě o zaplacení 7 864,83 EUR a o vzájemné žalobě o zaplacení 24 200 Kč

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 9 C 1/2023-188 ze dne 26. 4. 2023

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích I, III a IV **potvrzuje**.
- II. Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému k rukám jeho zástupce náklady odvolacího řízení ve výši 23 232 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud výrokem I rozsudku zamítl žalobu o zaplacení 7 864,83 EUR spolu s úrokem 5 % ročně od 8. 10. 2020 do zaplacení a úrokem z prodlení 8,25 % ročně od 23. 11. 2020 do zaplacení. Ve výroku II zamítl i vzájemnou žalobu v části o zaplacení částky 15 363,40 Kč

spolu s úrokem z prodlení 8,05 % ročně od 18. 11. 2020 do zaplacení. Ve výroku III okresní soud uložil žalobkyni zaplatit žalovanému 8 836,60 Kč spolu s úrokem z prodlení 8,05 % ročně od 18. 11. 2020 do zaplacení. Výrokem IV byla žalobkyně zavázána povinností nahradit žalovanému k rukám jeho advokáta náklady řízení ve výši 96 744 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku. Ve výroku V okresní soud uložil žalovanému zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Hradci Králové soudní poplatek za vzájemnou žalobu ve výši 1 210 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

2. Žalobkyně se domáhala náhrady škody způsobené žalovaným při sjednané přepravě kosmetiky z Belgie do České republiky v důsledku jejího odcizení. Žalovaný se vzájemnou žalobou domáhal zaplacení částky 24 200 Kč s příslušenstvím z titulu nároku na přepravné.
3. Okresní soud zjistil, že žalobkyně objednala přepravu 57 kg kosmetiky složené na jedné paletě o rozměrech 120 x 80 x 50 cm z Belgie do České republiky silničním nákladním vozem „solo do 1 tuny, plachta/skříň“. Žalovaný jako přepravce tuto objednávku akceptoval a zásilku kosmetiky naložil k přepravě v Belgii dne 6. 10. 2020. Tím byla uzavřena smlouva o přepravě podle § 2555 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“). Nákladní prostor byl zabezpečen pouze ocelovým lankem, které nebylo uzamčeno zámkem. V průběhu přepravy realizované s výraznou zajižďkou přes Dánsko došlo k odcizení kosmetiky z nákladového prostoru vozidla v době noční přestávky řidiče vozidla na parkovišti v Karslunde v Dánsku na čerpací stanici Shell. Neznámí zloději prořízli plachtu vozidla a z nákladového prostoru odcizili přepravovanou kosmetiku. Řidič žalovaného přijel na toto parkoviště kolem půlnoci, parkování dopředu neplánoval. Jednalo se o osvětlené parkoviště s čerpací stanicí bez oplocení. Parkoviště bylo zaplněné auty. Řidič žalovaného vozidlo zaparkoval a ve vozidle spal. Ráno po probuzení zjistil, že vozidlo má rozříznuté plachty zleva, zprava i zezadu. Kosmetika chyběla. Další přepravované zboží bylo nedotčeno. Po zjištění krádeže řidič telefonicky kontaktoval žalovaného a dánskou policii. Hodnota zásilky činila 8 786,38 EUR. Žalobkyně reklamovala u žalovaného nedoručenou zásilku kosmetiky s požadavkem na plnou náhradu škody. Kurz XDR dle České národní banky činil ke dni nakládky zboží dne 6. 10. 2020 částku 32,357 Kč. Okresní soud věc posuzoval podle čl. 17 a násl. vyhlášky č. 11/1975 Sb., o Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (dále jen „úmluva CMR“). Dospěl k závěru, že žalovaný při realizaci přepravy dostatečně nezohlednil okolnost, že přepravuje zboží náchylné k odcizení z důvodu jeho velikosti, hodnoty a možnosti jeho snadného prodeje. Žalovaný ačkoliv věděl, že přepravuje parfémy a kosmetiku, při organizaci přepravy neučinil alespoň jedno další dílčí preventivní opatření, které by snižovalo riziko možného odcizení přepravovaného zboží (např. použití skříňového vozidla či vozidla s bezpečnostní plachtou odolnou proti prořezání, nebo dovybavení plachtového vozidla vnitřní elektronickou ochranou proti neoprávněnému narušení ložného prostoru, nebo zvolení přímé trasy bez dalších zajižďek, nebo parkování na hlídaném či oploceném parkovišti). Povinností žalovaného jako dopravce bylo přepravit tuto zásilku s odbornou péčí, a to bez ohledu na to, že žalobkyně jako odesílatka v objednatelce přepravy ze dne 2. 10. 2020 požádala toliko o přepravu vozidlem „solo“ do 1 tuny v provedení „plachta, nebo skříň“ a výslovně nepožadovala další preventivně-bezpečnostní opatření. Žalovaný se tak dopustil nedbalostního jednání ve formě vědomé nedbalosti. Žalovaný věděl, že svým jednáním může zvýšené riziko škody způsobit, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že riziko škody nezpůsobí. Žalovaný spoléhal na to, že k vykradení předmětného vozidla na osvětleném parkovišti s čerpací stanicí zaplněném dalšími vozidly v jinak bezpečné lokalitě (Dánsko) nedojde. Žalovaný se však nedopustil hrubé nedbalosti tak, aby odpovídal za způsobenou škodu bez limitu uvedeného v čl. 29 odst. 1 úmluvy CMR. Hrubá nedbalost je nedbalost nejvyšší intenzity, jež svědčí o lehkomyšlném přístupu škůdce k plnění svých povinností, kdy je zanedbán požadavek náležité opatrnosti takovým způsobem, že to svědčí o zřejmé

bezohlednosti škůdce k zájmům jiných osob (§ 16 tr. zák., rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 2702/2012). Okresní soud proto porušení povinnosti žalovaného přepravit řádně zásilku posoudil pouze ve formě lehké nedbalosti. V případě škody vzniklé tzv. lehkou nedbalostí nevzniká povinnost nahradit škodu způsobenou ztrátou (odcizením) v plné výši. Odpovědnost žalovaného jako dopravce za škodu je limitována článkem 23 odst. 3 Úmluvy CMR tak, že činí maximálně 8,33 zvláštního práva čerpání/1kg hrubé váhy zásilky, což v posuzované věci činí 474,81 XDR (tj. 8,33 x 57 kg přepravované zásilky), resp. 15 363,40 Kč (tj. 8,33 x 57 kg x 32,357 Kč). Žalovaný jako přepravce je povinen žalobkyni zaplatit z titulu náhrady škody způsobené ztrátou (odcizením) 57 kg přepravované kosmetiky v ceně 8 786,38 EUR (tj. 237 807,37 Kč při kurzu 27,065 Kč/EUR) částku 15 363,40 Kč, nikoliv žalobkyni požadovanou částku 7 864,83 EUR (212 862 Kč). Žalovaný proti pohledávce žalobkyně započtl svoji pohledávku z přepravného ve výši 24 200 Kč. Tím zanikla pohledávka žalobkyně na zaplacení náhrady škody. Okresní soud proto žalobu o zaplacení 7 864,83 EUR jako nedůvodnou zamítl. Po provedeném zápočtu zbyla žalovanému pohledávka z přepravného ve výši 8 836,60 Kč (24 200 Kč - 15 363,40 Kč = 8 836,60 Kč). Okresní soud jako nedůvodnou zamítl i vzájemnou žalobu, kterou se žalovaný domáhal po žalobkyni zaplacení 15 363,40 Kč, neboť vzájemná pohledávka žalovaného v této části zanikla, a to započtením. Částku 8 836,60 Kč okresní soud uložil žalobkyni žalovanému zaplatit i s úroky z prodlení. Výrok o náhradě nákladů řízení okresní soud zdůvodnil odkazem na § 142 odst. 1 a 2 o. s. ř. V řízení o žalobě o zaplacení 7 864,83 EUR (tj. 207 160 Kč) měl plný úspěch žalovaný. Žalovanému proto vznikl nárok na plnou náhradu nákladů řízení vynaložených v řízení o žalobě. Účelně vynaložené náklady žalovaného v řízení o žalobě činily celkem 103 164,60 Kč. V řízení o vzájemné žalobě o zaplacení 24 200 Kč měla převážný úspěch žalobkyně. Žalobkyni vzniklo právo na poměrnou náhradu nákladů řízení ve výši 27 % z účelně vynaložených nákladů řízení. Soud proto žalobkyni přiznal poměrnou náhradu nákladů řízení o vzájemné žalobě ve výši 6 421 Kč. Okresní soud po vzájemném započtení pohledávek účastníků řízení z titulu náhrady nákladů řízení uložil žalobkyni nahradit žalovanému na nákladech řízení částku 96 744 Kč. Okresní soud uložil žalovanému zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Hradci Králové soudní poplatek za vzájemnou žalobu ve výši 1 210 Kč.

4. Proti výroku I, III a IV rozsudku podala žalobkyně odvolání. Namítla, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností. Nesouhlasila s tím, že by žalovaný porušil povinnost provést přepravu pouze formou lehké nedbalosti. Žalovaný neměl zásilku na trase z Belgie do ČR převážet přes Dánsko. Jednání žalovaného pro dosažení většího zisku vedlo k rapidnímu zvýšení ohrožení bezpečnosti, když se zásilkou v plachtovém nezabezpečeném vozidle s jedním řidičem ujel několik stovek kilometrů navíc. Jde o ukázkovou bezohlednost žalovaného, když pro svůj majetkový prospěch zvyšuje enormně rizikovost přepravy pro zásilku žalobkyně, aniž by učinil sebemenší opatření pro ochranu zásilky. Ačkoliv žalovaný disponoval skříňovým vozidlem, tak pro předmětnou přepravu vybral žalovaný plachtové vozidlo, které nemělo žádnou elektronickou ochranu proti neoprávněnému narušení ložného prostoru. Zvolená osádka byla pouze jednočlenná, byť řidič měl praxi s přepravou těchto parfémů. Žalovaný nevyužil pro parkování vozidla s jednočlennou osádkou hlídaná či jinak zabezpečená parkoviště. Jednání žalovaného představuje hrubou nedbalost. Žalobkyně předložila soudu rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 12 Cmo 279/2009-377 ze dne 20. 11. 2012, kde odvolací soud za hrubou nedbalost ve smyslu čl. 29 Úmluvy CMR označil jednání dopravce, který osadil pouze jednočlennou osádku vozidla, což následně vedlo k mikros pátku řidiče a k dopravní nehodě. Tento právní názor odvolacího soudu shledal Nejvyšší soud ČR v judikátu sp. zn. 32 Odo 995/2003 za správný. Dále žalobkyně

odkazovala na judikát Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 1383/2009 či na rozhodnutí Krajského soudu v Praze, sp. zn. 25 Co 293/2020. Okresní soud se těmito rozhodnutími nezabýval. Žalobkyně také navrhla vypracování znaleckého posudku, který by určil počet a dobu bezpečnostních přestávek vozidla RZ: [REDAKCE], pokud by byla konána přeprava dvěma řidiči přímo k příjemci a porovnání se skutečným průběhem přepravy. Žalobkyně požadovala přepravit zásilku SOLO. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud změnil výrok I rozsudku soudu prvního stupně a uložil žalovanému zaplatit žalobkyni částku 7 864,83 EUR, spolu s úrokem 5 % ročně od 8. 10. 2020 do zaplacení a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % od 23. 11. 2020 do zaplacení ve lhůtě 3 dní od právní moci rozhodnutí. Dále žádala změnu výroku III tak, že vzájemná žaloba o zaplacení částky 8 836,60 Kč s úrokem z prodlení 8,05 % ročně od 18. 11. 2020 do zaplacení bude zamítnuta. Žalovanému nechť je uloženo nahradit žalobkyni náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 150 333, 60 Kč a náklady odvolacího řízení.

5. Žalovaný s odvoláním nesouhlasil. Žalobkyně nedisponovala žádným dalším relevantním důkazem, který by byl přínosný pro zjišťování skutkového stavu. Smlouva neobsahovala žádné ujednání o zvláštním zájmu na dodání, o zvláštních pokynech nebo jiných instrukcích k nakládání (zacházení) se zásilkou ve smyslu čl. 24 a čl. 26 CMR. Nešlo o bezohlednost žalovaného, nýbrž o prosté ratio organizace přepravy, která by bez agregace přepravovaného zboží ekonomicky nefungovala. V rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 2702/2012 Nejvyšší soud ČR popisoval případ, kdy součástí objednávky byl požadavek žalobkyně, aby návěs nebyl odstavován na nehlídaných parkovištích. Zcela lživá je pak konstrukce věty v bodě 6 odvolání, kdy se konstruuje neexistující stav „naloží k rizikové zásilce kosmetiky požadované přepravit SOLO další zásilku“. Jednak jde procesně o nepřipustné novum a jednak nic takového z obsahu smluvního vztahu, jak byl vytvořen smlouvou ze dne 2. 10. 2020, nelze dovodit. Skutkově podobnou věc řešil jednak Vrchní Zemský Soud v Mnichově a na tento rozsudek ze dne 19. 10. 1992 sp. zn. 28 U 3650/90 je odkazováno již citovaným rozsudkem sp. zn. 23 Cdo 2702/2012, přičemž podstatný právní závěr zní, že není hrubou nedbalostí odstavení vozidla na veřejném parkovišti u benzínové stanice, když řidič spí v kabině vozidla. Z rozhodnutí Vrchního Zemského soudu Sársky ze dne 12. 12. 2000 sp. zn. 4 U908/99-277 se podává, že dopravce, který nezná hodnotu a přesné složení přepravovaného zboží (drahý parfém), nejedná s hrubou nedbalostí (článek 29 CMR, § 277 BGB), pokud pro přepravu z Německa do střední Francie použije pouze zaplachtovaný kamion a jediný řidič využívá ke svému nočnímu odpočinku nehlídané parkoviště u frekventované státní silnice, kde je pak část přepravovaného zboží odcizena. Nalézání právních vodítek k výkladu CMR v zahraniční judikatuře je přílehlavé, jak dokumentuje např. rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 35 Co 433/2021-90 z 1. 2. 2022. Žalovaný navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně a přiznání žalovanému náhrady nákladů odvolacího řízení.
6. Odvolací soud po zjištění, že odvolání žalobkyně je přípustné (§ 201 o. s. ř.), bylo podáno včas a oprávněnou osobou (§ 201, § 204 o. s. ř.) a obsahovalo všechny podstatné náležitosti (§ 205 o. s. ř.), přezkoumal napadený rozsudek i jemu předcházející řízení v mezích, ve kterých se žalobkyně domáhala jeho přezkoumání (§ 212 o. s. ř.) při nařízeném jednání. Odvolání žalobkyně nebylo shledáno důvodným.
7. Okresní soud správně posoudil pohledávku žalobkyně vůči žalovanému ve výši 7 864,83 EUR jako pohledávku z náhrady škody způsobené při mezinárodní přepravě krádeží přepravovaného zboží na nehlídaném parkovišti v Dánsku. Nárok byl správně posouzen podle Úmluvy CMR. Soud prvního stupně v souladu s čl. 29 odst. 1 Úmluvy CMR zjišťoval, zdali žalovaný způsobil škodu úmyslně nebo hrubou nedbalostí. Ze smlouvy o přepravě věci uzavřené mezi žalobkyní a žalovaným dne 2. 10. 2020 bylo zjištěno, že v části týkající se popisu vozidla je požadováno vozidlo 1 x Solo do 1 t plachta/skříň. Kurty nutné. Zboží je popsáno jako 57 kg kosmetiky pro firmu ingredients s. r. o. Žalobkyně

nevznesla žádné speciální požadavky na přepravu. Dne 7. 10. 2020 byla žalobkyní reklamována ztráta zásilky.

8. Z dopravní terminologie uvedené na www.████████.cz vyplynulo, že „solo“ znamená typ nákladního vozu. Další typy jsou pick up, dodávka, kamion a VS120. Vozidla typu solo se dále rozlišují na malé solo (avia, 3,5 t – nejmenší auta, které už mají standardní šířku ložné plochy – tj. 250 cm zvenku, 245–248 cm uvnitř, rozměry a nosnost jsou variabilní, ale určitým standardem je 6 m a 3,5 t) a velké solo (nosnost takových aut může být až 12 t, délka ložné plochy až k 9 m).
9. Z výše uvedeného krajský soud dovodil, že žalobkyně v požadavku na typ vozidla solo do 1 tuny neuvedla požadavek na přepravu zásilky samostatně. Nad to, i kdyby šlo o požadavek na přepravu zásilky samostatně, nebyla by dána příčinná souvislost mezi porušením povinnosti přepravit zásilku samostatně a vznikem škody. Ani v případě přepravy zásilky samostatně by nebylo sníženo riziko krádeže přepravované zásilky.
10. *Podle čl. 17 odst. 1 Úmluvy CMR dopravce odpovídá za úplnou nebo částečnou ztrátu zásilky anebo za její poškození, které vznikne od okamžiku převzetí zásilky k přepravě až do okamžiku jejího vydání, jakož i za překročení dodací lhůty.*
11. *Podle čl. 23 odst. 1 Úmluvy CMR má-li dopravce podle ustanovení této Úmluvy povinnost nahradit škodu za úplnou nebo částečnou ztrátu zásilky, vypočítá se náhrada z hodnoty zásilky v místě a době jejího převzetí k přepravě. Podle odst. 2 se hodnota zásilky určuje podle burzovní ceny, a není-li burzovní cena, podle běžné tržní ceny, a není-li ani burzovní ani běžná tržní cena, podle obecné hodnoty zboží stejné povahy a jakosti. Podle odst. 3 náhrada škody nesmí přesahovat 8,33 zúčtovacích jednotek za kilogram chybějící hrubé hmotnosti.*
12. *Podle čl. 29 odst. 1 Úmluvy CMR se dopravce nemůže odvolávat na ustanovení této kapitoly, která vylučují nebo omezují jeho odpovědnost anebo přenášejí důkazní břemeno, byla-li škoda způsobena úmyslně nebo takovým jeho zaviněním, které se podle práva soudu, u něhož se právní věc projednává, považuje za rovnocenné úmyslu. Podle odst. 2 totéž platí i tehdy, jestliže se úmyslného jednání nebo zavinění dopustili zástupci nebo pracovníci dopravce nebo jiné osoby použité dopravcem k provedení přepravy a jestliže tito zástupci, pracovníci nebo jiné osoby jednali v rámci svých pracovních úkolů. V takovém případě se tito zástupci, pracovníci nebo jiné osoby rovněž nemohou odvolávat, pokud jde o jejich osobní odpovědnost, na ustanovení této kapitoly uvedené v odstavci 1.*
13. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Cdo 995/2013 vyplývá, že jestliže došlo k poškození zboží při jeho přepravě v důsledku dopravní nehody, jejíž příčinou byl mikro spánek řidiče, lze toto jednání dopravce, resp. jeho řidiče, kvalifikovat jako hrubou nedbalost rovnocennou úmyslu, pro něž limitace náhrady škody neplatí. Bylo povinností žalovaného v rámci řádné péče o zásilku její přepravu organizačně zajistit tak, aby možnost dopravní nehody byla eliminována. Jako příklad řádné péče uvedl zajištění dvou řidičů, kteří by se mohli při přepravě předmětné zásilky střídát.
14. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 1383/2009 vyplývá, že okolnostmi rozhodnými pro posouzení, zda ve smyslu čl. 17 odst. 2 Úmluvy CMR dopravce mohl odvrátit ztrátu zásilky, jsou kromě okolností samotného skutku, při němž došlo ke ztrátě zásilky, rozhodné také okolnosti spočívající v jednání dopravce, zejména plnění jeho povinnosti předcházet rizikům ztráty zásilky. V tomto případě vozidlo řídili 2 řidiči, kteří měli podle dokladu k přepravě parkovat v případě pozdního dojezdu u benzinové pumpy v Římě nebo na osvětleném frekventovaném místě. Zaparkovali však u brány do kasáren. Vozidlo zamkli a šli spát. Kolem druhé hodiny v noci bylo vozidlo přepadeno šesti muži, kteří zranili jednoho z řidičů a odcizili zásilku. Nejvyšší soud uvedl, že dopravce je profesionálním podnikatelem a musí možná rizika ztráty či poškození zásilky při přepravě předvídat a činit taková preventivní opatření, aby tato rizika minimalizoval. V praxi tato

- opatření zpravidla spočívají v naplánování co možná nejbezpečnějšího způsobu dopravy, zejména odpovídající trasy a časového rozvrhu přepravy, řádné naložení a zabezpečení nákladu, ostraha nákladu, volba způsobilého vozidla i jeho osádky. Uvedené povinnosti dopravce mohou představovat takové okolnosti, které v případě jejich dodržení mohou vést k odvrácení ztráty či poškození zásilky. Naopak porušení těchto povinností může podle okolností případu výrazně přispět ke zvýšení rizika ztráty zásilky krádeží nebo loupeží.
15. Podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2702/2012 za zavinění rovnocenné úmyslu podle práva České republiky je pro účely ustanovení článku 29 odst. 1 a článku 32 odst. 1 Úmluvy CMR třeba považovat hrubou nedbalost. Hrubá nedbalost je nedbalost nejvyšší intenzity, jež svědčí o lehkomyšlném přístupu škůdce k plnění svých povinností, kdy je zanedbán požadavek náležité opatrnosti takovým způsobem, že to svědčí o zřejmé bezohlednosti škůdce k zájmům jiných osob. V tomto případě bylo v průběhu přepravy z kamionu žalované zaparkovaného na odpočívadle u čerpací stanice Shell Autohof Kirchberg an der Jagst odcizeno 65 ks přepravovaných notebooků. Součástí objednávky ze dne 16. září 2008 byl požadavek žalobkyně, aby návěs nebyl odstavován na nehlídaných parkovištích. Z bezpečnostních podmínek pro řidiče při transportu HP produktu soud zjistil, že součástí obecných bezpečnostních podmínek žalobkyně byl požadavek, že parkoviště mohou být používána pouze v případě, že jsou opravdu bezpečná, oplocená, dostatečně osvětlená a celodenně hlídaná (bod 3), že vozy smějí zůstat bez dozoru pouze v zajištěném areálu (bod 8) a že při zanedbání uvedených požadavků může být dopravce zodpovědný z hrubé nedbalosti. Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jednání žalované spočívající v zaparkování kamionu na odpočívadle u čerpací stanice Shell Autohof Kirchberg an der Jagst, přestože žalobkyně již v objednávce přepravy uvedla svůj požadavek, aby vozidlo nebylo odstavováno na nehlídaných parkovištích, představuje hrubou nedbalost žalované jako dopravce v řádné péči o zásilku rovnocennou úmyslu ve smyslu článku 29 odst. 1 a článku 32 odst. 1 Úmluvy CMR.
 16. V rozsudku ze dne 21. března 2007 – I ZR 166/04 vyjádřil německý Spolkový (nejvyšší) soud názor, že pro neomezenou odpovědnost za neúmyslné jednání z nedbalosti se předpokládá velmi závažné porušení povinností dopravcem, a sice extrémní nedbalost ohledně bezpečnosti. V rozsudku ze dne 6. června 2007 – I ZR 121/04 uvedl, že „nedbalost nastává při velmi vážném porušení povinností dopravcem nebo jeho zaměstnanci a spočívá v hrubém způsobu jednání ve vztahu k bezpečnostním zájmům smluvního partnera. Subjektivní požadavek vědomí o pravděpodobnosti ztráty zboží spočívá v bezohledném jednání navzdory pravděpodobnosti vzniku škody. Samotnou nedbalost nelze odvodit toliko z pravděpodobnosti, že dojde ke ztrátě, lze ji předpokládat spíše v případě nedbalého jednání vzhledem k okolnostem, za nichž k němu došlo.“ Zároveň formuloval právní větu, podle které „nemá-li dopravce konkrétní vědomost o povaze převáženého zboží, nemusí zásadně předpokládat zvláštní nebezpečí krádeže, a použít na transport místo kamionu s plachtou dodávku“. V rozsudku ze dne 30. ledna 2008 – I ZR 165/04 nepřiznal žalované omezení její odpovědnosti, neboť ta „zapříčinila ztrátu zboží svou nedbalostí a s vědomím, že škoda pravděpodobně nastane“.
 17. Žalobkyně namítla, že se okresní soud nevypořádal s jí uváděnou judikaturou. K tomu krajský soud uvádí, že rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 995/2013 se týká jiného skutku, kdy došlo ke škodě v důsledku nehody, nikoli krádeže. Příčinou byl mikro spánek řidiče. V rozhodnutí sp. zn. 23 Cdo 1383/2009 se Nejvyšší soud zabýval otázkou zproštění odpovědnosti dopravce, když je ztráta zásilky způsobena okolnostmi, které dopravce nemůže odvrátit podle čl. 17 odst. 2 CMR. Nešlo o limitaci škody. Na rozhodnutí je naopak třeba aplikovat závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2702/2012. Z něho se však podává, že dopravce se dopustí hrubé nedbalosti, pokud zaparkuje vozidlo mimo hlídané parkoviště, přestože si to odesílatel vymínil. K tomu však v této věci nedošlo.

18. Krajský soud se shoduje s okresním soudem, že skutkové okolnosti případu nelze považovat za hrubou nedbalost dopravce. Zvolená trasa přepravy je věcí dopravce. Je-li dodržen termín dodání zásilky a není-li trasa vedena přes nebezpečné území, nelze ze samotného počtu najetých kilometrů dovozovat, že dopravce jedná s hrubou nedbalostí. Ani způsob přepravy pomocí jednoho řidiče na místo dvou není jednání s hrubou nedbalostí, je-li přeprava naplánována časově tak, aby měl řidič čas na odpočinek. Žalobkyně neuvedla u zásilky žádné zvláštní požadavky na přepravu. Sama dala v objednávce ke zvážení přepravce použití vozidla s plachtou nebo skříňové vozidlo. Žalovanému tak nelze vytýkat ani použití pouze vozidla s plachtou bez dalšího speciálního zabezpečení. Ze samotného označení zboží jako kosmetika nemusí být dovozeno, že jde o mimořádně cennou zásilku.
19. Proti pohledávce žalovaného z důvodu přepravného ani proti samotnému zápočtu žalobkyně ničeho nenamítala. Rozsudek okresního soudu byl potvrzen podle § 219 o. s. ř.
20. Podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. má v odvolacím řízení úspěšný žalovaný právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Předmětem odvolacího řízení byla pohledávka žalobkyně ve výši 7 864,83 EUR (237 807,37 Kč) a pohledávka žalovaného ve výši 8 836,60 Kč, celkem 246 644 Kč. Žalovanému vznikl nárok na náhradu odměny advokáta ve výši 9 300 Kč a na náhradu hotových výdajů 300 Kč za vyjádření k odvolání a účast u jednání ve výši 19 200 Kč (§ 7 bod 6, § 11 odst. 1 písm. d), g) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Žalovaný má právo i na náhradu 21% DPH z odměny a náhrad ve výši 4 032 Kč. Žalobkyně nahradí žalovanému k rukám jeho advokáta (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) náklady odvolacího řízení ve výši 23 232 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Hradec Králové 7. listopadu 2023

JUDr. Martina Borovcová v. r.
předsedkyně senátu